

Chi Tran

Sông và chết

Cuộc sống mong manh của con người cứ trôi đi trôi theo tháng ngày, ít ai để ý. Chỉ khi dòng trôi của niềm mơ ước của người thân họ cứ khi chuồn bồng vào ngày ngày của cuộc sống chết, người ta mới có những giây phút lòng đã suy tư về nó.

Người ơi quá biết ta đã có những niềm vui gì,
hãy nhìn người nhé : ta chỉ là cát bụi.
Kiếp phù sinh, tháng ngày vẩn vơ,
tôi thì thắm nở rồi hoa rụng,
mất cuộc sống thoáng là xong,
chẳng cần xót mình cũng không biết mình.
(TV 103,14-16)

song-chet.jpg

Ngày nay con người vẫn "bó tay", không thông hiểu cái chết dù có trong tay sách vở về năng lực khoa học kỹ thuật tiên tiến. Quan quyền bình thường, giàu sang nghèo hèn ... ai ai rồi cũng phải chết. Dòng trôi của cái chết, mới người đời bình thường - có khác chăng chỉ là những nghi hoặc niềm mơ ước sống hay hoành tráng.

Nói về các triết gia bi quan, khi sinh ra là bắt đầu một tiến trình hủy diệt sống chết. Theo dòng thời gian, con người dần dần lên với những niềm vui buồn vui, sống khổ của kiếp nhân sinh. Khi còn trẻ, sung sức người ta ít khi để ý đến những đau khổ của nhân báo của cuộc đời. Về già, con người cảm thấy yếu đuối. Yêu đời là đau khổ của sống chết đang đến.

Thiên Chúa là Chúa của kẻ sống. Theo quy luật tự nhiên mọi người đều sinh ra, sống và tất cả đều ra đi âm thầm để chờ đợi những nhan Chúa một cách trơ trẽn. Chúa Giêsu khi cứu người

cùng Chúa Cha đã không xin cho con nguyền rủa kẻ chết nhưng xin "Nhưng kẻ cha ban cho Con, Con muốn rằng Con ở đâu thì chúng cũng ở đây với Con". Đức ngài của Chúa là muốn với con nguyền rủa theo nghĩa siêu nhiên là đem bỏ đi để đón nhận trong tình yêu thương của Thiên Chúa.

Vì tình thương, Chúa luôn gọi đến cho chúng ta nhu cầu của sự sống. Nhưng cái chết của người thân, mất chức vụ, mất nhà cửa, mất nghề nghiệp, mất thân thể, mất chân tay, mất người thân, ... tất cả đều là những đau khổ. Vì thế chúng ta đừng làm gì để tránh né những đau khổ của tình thương. Hãy đón nhận chúng, nhận ra ý nghĩa của chúng và chuộc tội.

Khi đức ngài sống trong một xã hội văn minh, vật chất sung túc đầy đủ, không phải lo chi n tranh, lo n c.... Ngài ta sống thoải mái, yên tâm giao phó cho Chúa. Nhưng một trái của nó là sự sống tự do, những đam mê ra tay lác, tục tĩu, coi thường, bất cẩn, bất cẩn đến Thiên Chúa.

Ngài ngài, nếu phải sống trong một môi trường bất công, nghèo đói. Ngài ta cảm thấy mình mong manh, của cải vật chất thì không thể mãi được như của sống. Khi đó ngài ta đã chấp nhận xin với Chúa. Nhưng nếu phải sống trong bất công, nghèo khổ, túng quẫn. Ngài ta thường đổ trách móc "ông Trời", xa lìa đức giáo và tiêu cực hơn là tìm đến cái chết để giải thoát.

Đi ngài có nhu cầu chuyển đi. Có những chuyển đi đức ngài lên kệ ho ch, sắp xếp của thần. Có những chuyển đi, với với vĩa. Ra đi và trở về là công việc của đi đi lại lại thường xuyên. Nhưng có một chuyển đi quý trọng và quan trọng. Một chuyển đi hành không trở lại và ta không thể mang theo những của cải vật chất đã dồn bó và gom góp suốt đời.

Một chuyển đi du lịch đôi ba ngày, vài tuần, vài tháng ... đã khiến ta phải sắp xếp chuộc tội nhu cầu ngày, có khi nhu cầu tuần Còn chuyển đi cuối cùng và thật quan trọng của cuộc đời mình, ta đã chuộc tội đức ngài gì? Đã sắp xếp đức ngài bao nhiêu hành trang cho chuyển đi vĩnh viễn và không bao giờ trở lại này?

Đi với ngài Kitô hữu, chết không phải là hết mà là của ngõ của sự sống mới - sự sống trường sinh bất tử đức ngài Thiên Chúa tái tạo. "Và anh em phải đi phòng, chờ đợi lòng mình rằng nếu vì chèn chèn say sưa, lo lắng sợ hãi, kẻ Ngày này như một chiếc bóng đi vào bóng tối của sự sống trường sinh." (1 Thim 4:8)

anh em, vì Ngày ấy sẽ sụp xuống trên mọi dân cớ khắp mặt đất. **Vậy anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, hầu được thoát khỏi mọi hiểm họa và được ứng phó với mọi biến cố của Con Người." (Lc 21,34-36)**

Vậy khi sống ở cõi tạm đời này không nên để mình bị cuốn hút vào những trào lưu của xã hội. Đừng quá chú tâm vào những việc thế gian để rồi lo chèn chèn say sưa hoặc chỉ lo chuyện sống chết, chuyện lo chuyện trần thế... Những nhân sinh quan này làm cho lòng con người rời rạc, chai đá và quên đi đời mình.

Sống và chết là hai kết quả do Thiên Chúa an bài. Con người không có quyền gì trên sự chết và sự sống. Hãy cầu nguyện liên lỉ để xin được ứng phó với những xáo trộn bên ngoài. Bất cứ lúc nào cũng chuần bẻ sẵn sàng theo tiếng Chúa gọi, dù bất thành linh, chết ngạt. Hãy vững lòng trông cậy và phó thác cho Chúa cuộc sống và cái chết đời này để được sống đời sau bất diệt.

Đừng trở về những niềm đam mê của kẻ chết hôm nay, ngày mai chúng ta không biết sẽ ra sao, ngày cuối đời càng mù mịt. Xin Chúa cho chúng ta biết sống từng giây phút hiện tại, luôn ưu tiên đến Chúa lên trên hết mọi sự trong việc chu toàn bổn phận làm người. Xin tình thương Chúa luôn che chở và giúp chúng ta biết nhận ra những dấu hiệu của sự sống vĩnh cửu trong cuộc đời. Amen.

Jos. Hoàng Minh Hùng
